

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

P8_TA(2014)0008

Nigeria, niedawne ataki Boko Haram

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie Nigerii – niedawne zamachy Boko Haram (2014/2729(RSP))

(2016/C 224/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nigerii, w tym rezolucje z dni 4 lipca 2013 r. ⁽¹⁾ i 15 marca 2012 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton w sprawie Nigerii, w tym z dni 26 czerwca 2014 r. i 15 kwietnia 2014 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie uprowadzeń w Nigerii z dnia 12 maja 2014 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika ESDZ w sprawie Nigerii z dnia 26 czerwca 2014 r.,
 - uwzględniając decyzję Rady o umieszczeniu Boko Haram na unijnej liście organizacji wskazanych jako terrorystyczne, która to decyzja weszła w życie w dniu 29 maja 2014 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika sekretarza generalnego ONZ z dnia 30 czerwca 2014 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych opublikowane dnia 1 lipca 2014 r.,
 - uwzględniając wystąpienie sekretarza generalnego ONZ z dnia 17 czerwca 2014 r. w dyskusji panelowej z okazji Dnia Dziecka Afrykańskiego,
 - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) ze wstępnych działań dochodzeniowych za rok 2013,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
 - uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
 - uwzględniając drugi przegląd umowy z Kotonu 2007–2013, ratyfikowany przez Nigerię w dniu 27 września 2010 r.;
 - uwzględniając Konstytucję Federalnej Republiki Nigerii, a w szczególności zapisy dotyczące ochrony wolności wyznania zawarte w rozdziale IV – Prawo do wolności myśli, sumienia i religii,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 oraz art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Boko Haram jest rosnącym zagrożeniem dla stabilności Nigerii, Afryki Zachodniej i regionu Sahelu; mając na uwadze, że przemoc, do której podlega ta ekstremistyczna organizacja islamskiego dżihadu, w minionym dziesięcioleciu spowodowała wiele ofiar śmiertelnych; mając na uwadze, że organizacja dokonuje masowych ataków na chrześcijan, umiarkowanych muzułmanów, pracowników rządowych oraz instytucje i w zasadzie każdego, kto nie podziela jej dogmatycznych i skrajnych poglądów;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0335.

⁽²⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 97.

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

- B. mając na uwadze, że w nocy z 14 na 15 kwietnia 2014 r. ugrupowanie Boko Haram uprowadziło 276 uczennic państwowej szkoły średniej w mieście Chibok w stanie Borno; mając na uwadze, że 200 uczennic dotąd nie odnaleziono; mając na uwadze, że według doniesień nigeryjskie siły bezpieczeństwa nie zareagowały na wcześniejsze ostrzeżenie; mając na uwadze, że po zamachu, do którego doszło w Chibok, nadal zdarzają się uprowadzenia uczniów;
- C. mając na uwadze, że uprowadzonym dziewczętom poważnie grozi przemoc seksualna, niewolnictwo i wymuszone małżeństwa;
- D. mając na uwadze, że uprowadzenia te spotkały się z silną reakcją społeczeństwa obywatelskiego w Nigerii i na całym świecie – domagano się od rządu Nigerii podjęcia skutecznych działań, aby uwolnić dziewczęta, zapewnić uczniom ochronę i powstrzymać ekspansję Boko Haram;
- E. mając na uwadze, że według niepokojących doniesień, w tym pochodzących z ESDZ i źródeł rządowych, reakcją rządu jest masowa przemoc, w tym ze strony nigeryjskiej wspólnej siły zadaniowej złożonej z jednostek wojskowych i policyjnych, utworzonej w maju 2013 r. w celu walki z Boko Haram;
- F. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach zamachy popełniane przez Boko Haram drastycznie się nasiliły i stają się coraz bardziej brutalne – w bieżącym roku w zamachach na kościoły, szkoły, rynki i miejscowości, a także instalacje bezpieczeństwa zginęło już ponad 400 osób; mając na uwadze, że Boko Haram obecnie rozszerza obszar działania na całą północną część Nigerii oraz przyległe obszary krajów ościennych;
- G. mając na uwadze, że Boko Haram odpowiada za co najmniej 18 zamachów na cywili w północnej Nigerii w ubiegłych dwóch tygodniach, co łączy się z rosnącym napięciem politycznym przed wyborami powszechnymi planowanymi na 2015 r.;
- H. mając na uwadze, że zamachy Boko Haram i reakcja rządu wywołały kryzys związany ze znaczną liczbą uchodźców – według UNHCR ponad 10 000 osób poszukuje schronienia za granicą, głównie w Nigerze i Kamerunie, a o wiele więcej osób jest przesiedlonych na terenie kraju; mając na uwadze, że jeszcze bardziej obciąża to i tak już niewielkie lokalne zasoby żywności i wody, szczególnie w Nigerze, który sam zmaga się z niedoborami żywności po długoletniej suszy;
- I. mając na uwadze, że sytuacja humanitarna znacznej części ludności pozostaje krytyczna – 70 % ludności utrzymuje się za mniej niż 1,25 USD dziennie;
- J. mając na uwadze, że wolność słowa i wolność prasy są zagrożone z powodu zastraszania, przemocy oraz gróźb aresztowania, a nawet śmierci wobec osób wyrażających się krytycznie o władzach nigeryjskich; mając na uwadze, że ugrupowanie Boko Haram wielokrotnie groziło, że zaatakuje siedziby mediów, które publikują o nim negatywne informacje;
- K. mając na uwadze, że ze względu na ogłoszenie stanu wyjątkowego, który obowiązuje od dnia 14 maja 2013 r. w stanach Borno, Yobe i Adamawa, znaczne części tych stanów stały się niedostępne dla agencji pomocowych, dziennikarzy i reporterów; mając na uwadze, że rząd wyłączył usługi telefonii komórkowej na niektórych obszarach w celu uniemożliwienia komunikacji bojownikom;
- L. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie wielokrotnie oferowały Nigerii wsparcie w obecnych wysiłkach zmierzających do ochrony obywateli i do pokonania terroryzmu we wszelkich formach, a także do położenia kresu kulturze bezkarności w przypadku przemocy seksualnej;
- M. mając na uwadze, że w dniu 28 maja 2014 r. UE umieściła Boko Haram i jej przywódcę Abubakara Shekau na liście organizacji wskazanych jako terrorystyczne, po decyzji ONZ o zaliczeniu Boko Haram do organizacji terrorystycznych i za przykładem innych partnerów międzynarodowych;
- N. mając na uwadze, że wysoki komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay ostrzegła, że zamachy Boko Haram mogą stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że w wyniku wstępnego dochodzenia MTK potwierdzono to ostrzeżenie, stwierdzając, że istnieją racjonalne podstawy, by sądzić, że Boko Haram popełnia zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie wojenne;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

1. stanowczo potępia niesłabnące zamachy z użyciem broni palnej i bomb, samobójcze zamachy bombowe, uprowadzenia i inne akty przemocy popełniane przez terrorystyczną sektę Boko Haram, wymierzone w cele cywilne, rządowe i wojskowe w Nigerii – na północy, a także w Abudży i Lagosie; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia uczennic z Chibok;
2. przekazuje wyrazy najgłębszego współczucia rodzinom ofiar i popiera wysiłki rządu nigeryjskiego zmierzające do położenia kresu przemocy i do postawienia winnych przed sądem;
3. wzywa rząd Nigerii i właściwe organy do współpracy mającej na celu zapewnienie bezpiecznego powrotu dziewcząt do domów, poprawę przejrzystości co do działań ratunkowych, a także dostarczenie odpowiednich informacji oraz wsparcia medycznego i psychologicznego rodzinom porwanych dziewcząt, aby położyć kres klimatowi podejrzeń;
4. jest głęboko zaniepokojony tym, że Boko Haram w prowadzonej przez siebie krwawej wojnie partyzanckiej na cel zamachów z premedytacją wybiera kobiety i dzieci, a także potępia jawne naruszenie praw podstawowych, jakim jest odmawianie przez Boko Haram dziewczętom i chłopcom dostępu do edukacji;
5. jest zdania, że w Nigerii należy uruchomić mechanizm monitorowania i raportowania poważnych naruszeń praw dzieci w sytuacjach konfliktu zbrojnego oraz że UNICEF powinien zintensyfikować swoje działania na tym obszarze, zgodnie ze swoim mandatem;
6. wyraża ponadto poważne zaniepokojenie doniesieniami o przymusowym przechodzeniu na islam oraz o narzucaniu szariatu, co stanowi część deklarowanego przez to ugrupowanie celu, jakim jest utworzenie islamskiego kalifatu w północnej Nigerii;
7. apeluje do nigeryjskiego rządu i właściwych sił o zachowanie powściągliwości w walce z przemocą rebeliantów oraz zagwarantowanie, że wszelkie działania mające na celu zwalczanie takiej przemocy będą prowadzone zgodnie ze zobowiązaniami rządu Nigerii wynikającymi z prawa międzynarodowego; zwraca się do władz nigeryjskich o zbadanie doniesień dotyczących masowej i nieproporcjonalnej przemocy ze strony sił rządowych, co obejmuje palenie domów i egzekucje osób podejrzanych o przynależność do Boko Haram lub nawet obywateli niemających wyraźnych powiązań z tą organizacją, oraz o postawienie winnych tych zbrodni przed sądem;
8. apeluje do rządu nigeryjskiego, aby walczył nie tylko z rebelią Boko Haram, lecz także z niektórymi przyczynami leżącymi u jej podstaw, w tym z zacofaniem, rozpowszechnioną korupcją, defraudowaniem zysków z ropy, radykalizacją i brakiem perspektyw, oraz zwraca się do państw członkowskich o udzielenie Nigerii pomocy w zajęciu się tymi problemami;
9. ponadto apeluje do władz nigeryjskich o wyrównanie różnic między północą a południem kraju, w tym przez zaoferowanie lepszej edukacji i lepszych usług w zakresie opieki zdrowotnej na północy oraz zapewnienie uczciwej dystrybucji zysków z ropy za pośrednictwem budżetu państwa w celu zapewnienia właściwego rozwoju regionalnego;
10. podkreśla w szczególności znaczenie niezależnego, bezstronnego i dostępnego systemu sądowniczego dla ukrócenia bezkarności oraz dla poprawy praworządności i przestrzegania podstawowych praw ludności; w związku z tym wzywa do podjęcia kroków zmierzających do poprawy skuteczności i niezależności nigeryjskiego systemu sądowego, tak aby efektywnie wykorzystywać sądownictwo karne do zwalczania terroryzmu;
11. apeluje do rządu Nigerii o uznawanie i respektowanie wolności prasy i środków przekazu oraz umożliwienie dziennikarzom i reporterom wstępu na linię frontu, zważywszy, że prasa i środki przekazu mogą odegrać istotną rolę we wzmacnianiu odpowiedzialności i dokumentowaniu naruszeń praw człowieka;
12. ponownie apeluje, aby zniesiono ustawę zakazującą małżeństw osób tej samej płci, a także paragrafy 214, 215 i 217 nigeryjskiego kodeksu karnego, które narażałyby osoby LGBT – zarówno obywatele Nigerii, jak i cudzoziemców – na poważne ryzyko przemocy i aresztowania;
13. wyraża zaniepokojenie nasilaniem się handlu ludźmi oraz przemytu broni i narkotyków w regionie oraz powiązaniem tych zjawisk z terroryzmem islamskim; ponadto zauważa, że w tę nielegalną działalność zamieszane są bojówki Boko Haram, AQIM i Al-Shabab; wzywa rząd Nigerii, współpracujący z rządami państw ECOWAS, innymi rządami oraz agencjami międzynarodowymi, aby zlikwidowały ten handel w ramach swoich działań mających na celu walkę z rozprzestrzenianiem się terroryzmu międzynarodowego i ze źródłami jego finansowania;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

14. apeluje do ESDZ, Rady i Komisji o współpracę z ONZ i innymi partnerami międzynarodowymi, aby odciąć Boko Haram, a w szczególności jej przywódców, od finansowania i ograniczyć możliwości działania tego ugrupowania;
 15. wzywa ESDZ, Komisję, państwa członkowskie i partnerów międzynarodowych do współpracy z Nigerią, dwustronnie oraz w ramach struktur regionalnych i ONZ, przy akcjach humanitarnych, szkoleniu sił bezpieczeństwa i wymianie informacji wywiadowczych, w tym w związku ze sprawą uczennic z Chibok;
 16. wzywa ESDZ i Komisję do szybkiego sfinalizowania strategii krajowej na lata 2014–2020 na rzecz Nigerii oraz do uwzględnienia pomocy i wsparcia mających na celu usuwanie głębokich przyczyn umacniania się pozycji Boko Haram;
 17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, federalnemu rządowi Nigerii, instytucjom Unii Afrykańskiej, sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.
-